

അനുഗ്രഹവർഷത്തിന്റെ പുണ്യരാവ്

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرَ شَدِّ مِنْزَرَهُ، وَأَجِيَظَ أَهْلَهُ

ആളുശ(റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം. (റമദാനിലെ അവസാനത്തെ) പത്ത് സമാഗതമായാൽ പ്രവാചകൻ മുണ്ട് മുറുക്കിയുടുക്കുകയും രാത്രിയെ സജീവമാക്കുകയും കുടുംബത്തെ വിളിച്ചുണ്ടതുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു (ബുഖാറി).

Qമദാന്തേ ധയറിക്കുറിപ്പിൽ ശ്രദ്ധേയമായ പരാമർശം നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് പ്രവാചകൾ മാതൃക തന്നെ യാഥാദം. റമദാനിലെ അവസാന പത്ത് ദിനരാത്രെ അൾഫർ എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യപൂർവ്വം പരിഗണിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് പ്രവൃത്തിയിലൂടെ വ്യക്തമാക്കി. അതിൽ ഇബാദത്തുകൾക്കായി കച്ചുകട്ടിയിരിഞ്ഞിയ പ്രവാചകൻ, കുടുംബത്തെയും അതിൽ ഫകാളികളാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് ഉപരിസൂചിത ഹദിസ് പറിപ്പിക്കുന്നു. നബി(സ)യിൽ നിന്ന് പറിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കുടുംബത്തെയും പറിപ്പിക്കുകയും അവരെയും സർഗാവകാശികളാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക സഹാബികളുടെയും ശീലമായിരുന്നു. ഇങ്ങനീ കാപ്പ്, നമസ്കാരം, ബുർഖുൻ പാരയണം, പ്രാർഥന, ദിക്ക് ഗുകൾ, ഭാന്യർമ്മം തുടങ്ങിയവയിലൂടെ ആ ദിനരാത്രെങ്കിൽ സജീവമാക്കിയാൽ ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അനിർവ്വചനിയമാക്കുന്നതു.

ബലാത്തുൽ വാർഗാണ് അവസാന പത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം ഒരു ഷംതകളിൽ മുഖ്യമായത്. നിർണ്ണയം, മഹത്വം എന്നീ അർഥങ്ങളുള്ള പദമാണ് വാദർ. അതിനാൽ നിർണ്ണയത്തിൽ ഏറ്റു രാവ്, മഹത്വത്തിന്റെ രാവ് എന്നിങ്ങനെ ബലാത്തുൽ വാദർ വ്യാപ്താനിക്കപ്പെട്ടുന്നു. സകല കാര്യങ്ങളും അല്ലോ ഹ്യ നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു വർഷം നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിയുക്ത മലക്കുകൾക്ക് ബെളിപ്പെട്ടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ അവർക്ക് ആജണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭമായതുകൊണ്ടാണ് നിർണ്ണയത്തിന്റെ രാവ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുന്നത് (ശരഹു മുസ്ലിം).

മഹത്വത്തിന്റെ രാവ് എന്ന വ്യാപ്താനത്തിന്റെ ഓച്ചി ത്ര്യം സുപരിചിതമാണെല്ലോ. ബുർഖുന്റെ അവതരണമാണ് ആ മഹത്വത്തിന് ആധാരം. അതിനാൽ അന്ന് ആരാധന കൾക്ക് വലിയ സ്ഥാനവും കുടുതൽ പ്രതിഫലവും ലഭിക്കുന്നു. ബുർഖുന്റെ ആളുകളാകാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നവരെ നേരിൽക്കാണാൻ ജീവാർഡിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മാലാവ മാരുടെ ദൗത്യസംഘം ഭൂമിയിൽ സന്ദർശനം നടത്തുന്ന ആ ദിനം മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ആയിരക്കണക്കിന് മിസാങ്ങളുടെ മഹനീയമാണെന്ന് ബുർഖുൻ. അന്ന് ആ

മാലാവമാരുടെ ഗുഡ്സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സഹാഗ്യം വേറിയുണ്ടോ?

സഖിദ് വുത്രും എഴുതുന്നു: ഇന്ന്, നിരവധി തല മുകളിക്കിപ്പുറത്തുനിന്നുകൊണ്ട് തിരിത്തുനോക്കുവേണ്ടും ആ രാവിൽ ഭൂതലം സാക്ഷ്യം വഹിച്ച് വിശ്വാസവാദത്തിന്റെ വർണ്ണരാജികൾ നമ്മൾ ഭാവനയിൽ കാണാൻ കഴിയും. അന്നു നടന സംഭവത്തിന്റെ യാമാർമ്മം നിരീക്ഷിക്കാനാവും. കാലത്തിലും ചരിത്രതിലും.... മനസ്സിലും ധിഷ്ണായിലും അതു ചെലുത്തിയ അനാധാര സാധിനങ്ങളെ ഇശപിരിച്ചെടുക്കാനാവും. ശരിക്കും ഗംഭീരമായ ഒരു കാര്യമാണ് നാം കാണുന്നത്. നിർണ്ണയത്തിന്റെ രാവിനെ കുറിച്ച് നീഡൈറ്റിന്തു? എന്ന വുദ്ധരുന്റെ ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഈ ഗാംഡിരുത്തിന്റെ ഒരു ശമകളിലും ഒരു ശമകൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതെയുള്ളതു.

തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ രാവിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. മുല്യങ്ങളും അടിസ്ഥാനങ്ങളും മാനദണ്ഡങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഹ്യദയങ്ങളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും വ്യവസ്ഥിതകളുടെയും ഭാവി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.... എന്നാൽ മനുഷ്യർ, അവരുടെ അജ്ഞതയും ദാർശനാദ്യുമാന മുലം, ഈ നിർണ്ണയരാവിന്റെ മുല്യത്തെ കുറിച്ച് വോധാരാല്ല. ഈ സംഭവത്തിന്റെ അന്തഃസ്ഥിതായും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും അവർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. ഈ അശ്രദ്ധയും അറിവില്ലാത്തമയ്ക്കും മുലം ഏറ്റവും സുന്ദരവും സഹാഗ്യപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ദൈവാനുഗ്രഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവർ. അങ്ങനെ യാമാർമ്മായ സഹാഗ്യവും സമാധാനവും മാനുഷ്യക്കുത്തിനു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. മനസ്സിന്റെ സമാധാനം, വീടിന്റെ സ്ഥാനം, സമൂഹത്തിന്റെ സമാധാനം.... എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ഹീ ഇലാലിൽ വുദ്ധരുന്ന്).

ബലാത്തുൽ വാദർ എന്നാണെന്ന് കൃത്യമായി പ്രവാചകൻ പറിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ മിക്ക ഹദിസുകളും റമദാനിലെ അവസാനത്തെ പത്തിലെ ഒറ്റയൊറ്റ രാവുകളിലും അതെന്നു കാര്യത്തിൽ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു. നബി(സ) പറഞ്ഞു: റമദാനിന്റെ അവസാന ദിനങ്ങളിലെ രാവുകളിൽ നിങ്ങളുടെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക (ബുഖാറി). ■